

Спомени на Д-ръ Хр. Стамболски.

..... Прѣзъ 1864 г. Д-ръ Стамболски (тогава Христо Таневъ) ученикъ въ императорското медицинско училище въ Цариградъ, въ съдружіе съ съученика си Друми Василевъ, сестриникъ на Василя Друмевъ (първия Търновски Митрополитъ слѣдъ освобождееніето ни) пжтували заедно прѣзъ ваканцията за отечеството си, облечени въ ученическа военна униформа и съ сабя на кръста, първия за Казанлъжъ — втория за Шуменъ, пристигнали на 21 Май вечерта въ Сливенъ.

— На заравъта, Христу за да изненада Василакя Поповичъ, отива самъ въ дома му. Поповичъ радостно го посрѣща и като узнава, че Христу не былъ самъ, праща на хана да доведжтъ и другаря му Друмя Василева, а между това приготвя и закуската. Додѣто дойде Друми, Христу го прѣпорѣчва подробно въ всяко отношеніе, като най вѣренъ съмишленикъ по народнитѣ ни движенія, бивши ученикъ на Доброплодный и талантливъ младъ български поетъ. Като е тѣй, казалъ Поповичъ, да повикамъ и главния ни учитель Добри Чинтулова, руски възпитаникъ, който е посветенъ въ всичко относяще ся до църковныя ни въпросъ и до вѣстаническитѣ движенія; той сподѣля съвършено нашитѣ възглѣдове за прѣдварително прѣвждане въ съзнание народа ни чрѣзъ просвѣщеніето и чрѣзъ църковныя ни въпросъ, тж послѣ да вѣстанемъ противъ Турцитѣ за освобождееніето ни. Христу сж съгласи на това прѣдлжженіе и поиска да сж по-